

2010 m. gegužės 3 d. Højesteret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Post Danmark A/S prieš Konkurrencerådet*

(Byla C-209/10)

(2010/C 179/40)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Højesteret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Post Danmark A/S*

Atsakovė: *Konkurrenceråd*

Istojusi į bylą šalis: *Forbruger-Kontakt a-s*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar EB 82 straipsnis turi būti aiškinamas kaip reiškiantis, kad gali būti laikoma, jog dominuojančią padėtį užimanti pašto įmonė, turinti universalių paslaugų pareigą, selektyviai taikydama sumažintas kainas, kurios nesiekia pašto įmonės vidutinių bendrų sąnaudų, tačiau viršija paslaugų teikėjo vidutines padidėjusias sąnaudas, piktnaudžiavo savo padėtimi siekdama pašalinti konkurenciją, jei įrodyta, kad tokio dydžio kainos nebuvo nustatytos turint tikslą pašalinti konkurentą?
2. Jei atsakymas į 1 klausimą yra toks, kad tam tikrais atvejais, 1 klausime apibrėžtomis aplinkybėmis selektyviai taikant sumažintą kainą, gali būti piktnaudžiaujama savo padėtimi siekiant pašalinti konkurenciją, į kokias aplinkybes turėtų atsižvelgti nacionalinis teismas?

2010 m. gegužės 3 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Doris Povse prieš Mauro Alpagò*

(Byla C-211/10)

(2010/C 179/41)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Doris Povse*

Atsakovas: *Mauro Alpagò*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar „sprendimas dėl globos, nereikalaujantis vaiką grąžinti“ Reglamento (EB) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ (toliau — Briuselio II a reglamentas) 10 straipsnio b punkto iv papunkčio prasme taip pat turi būti suprantamas kaip laikina priemonė, kuria remiantis „tėvų valdžia sprendimams priimti“, pirmiausia teisė nustatyti gyvenamąją vietą, suteikiama vaiką pagrobusiam vienam iš tėvų tol, kol priimamas galutinis sprendimas dėl globos teisių?
2. Ar vaiką grąžinti įpareigojanti nutartis patenka į Briuselio II a reglamento 11 straipsnio 8 dalies taikymo sritį, tik jeigu teismas įpareigoja vaiką grąžinti remdamasis jo priimtu sprendimu dėl globos teisių?
3. Jei į pirmąjį ar antrąjį klausimus bus atsakyta teigiamai:
 - 3.1. Ar galima antrojoje valstybėje remtis kilmės teismo jurisdikcijos nebuvimu (pirmasis klausimas) ar Briuselio II a reglamento 11 straipsnio 8 dalies netaikymu (antrasis klausimas), ginčijant sprendimo, kurį kilmės teismas patvirtino Briuselio II a reglamento 42 straipsnio 2 dalyje nurodytu pažymėjimu, vykdymą?
 - 3.2. Arba, ar tokiu atveju kilmės valstybėje atsakovas privalo prašyti panaikinti pažymėjimą, ir vykdymas antrojoje valstybėje gali būti sustabdytas, kol bus priimtas sprendimas kilmės valstybėje?
4. Jei į pirmąjį ar antrąjį klausimus arba trečiojo klausimo 1 dalį bus atsakyta neigiamai:

Ar antrosios valstybės teismo priimtas ir pagal jos teisės aktus vykdytinu laikomas sprendimas, kuriuo laikinoji globa buvo suteikta vaiką pagrobusiam vienam iš tėvų, pagal Briuselio II a reglamento 47 straipsnio 2 dalį draudžia vykdyti ankstesnę pagal Briuselio II a reglamento 11 straipsnio 8 dalį priimtą vaiką grąžinti įpareigojančią pirmosios valstybės teismo nutartį, net jei jis nedraudžia vykdyti antrojoje valstybėje pagal 1980 m. spalio 25 d. Hagos konvenciją dėl tarptautinio vaikų grobimo civilinių aspektų (toliau — Hagos konvencija) priimtos vaiką grąžinti įpareigojančios nutarties?

5. Jei į ketvirtąjį klausimą bus atsakyta neigiamai:

5.1. Ar galima antrojoje valstybėje atsisakyti vykdyti sprendimą, kurį kilmės teismas patvirtino Briuselio II a reglamento 42 straipsnio 2 dalyje nurodytu pažymėjimu, jei priėmus šį sprendimą aplinkybės pasikeitė taip, kad dėl vykdymo kiltų rimta grėsmė vaiko interesams?

5.2. Arba, ar atsakovas turi nurodyti šias pasikeitusias aplinkybes kilmės valstybėje, ir vykdymas antrojoje valstybėje gali būti sustabdytas, kol bus priimtas sprendimas kilmės valstybėje?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000. OL L 338, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243.

2010 m. gegužės 6 d. Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2010 m. kovo 3 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-321/07 Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-216/10)

(2010/C 179/42)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH, atstovaujama advokatų R. Kunze, G. Würtenberger

Kitos proceso šalys: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui), Applus Servicios Tecnológicos, SL

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti 2010 m. kovo 3 d. Bendrojo Teismo sprendimą byloje T-321/07 Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH prieš VRDT — Applus Servicios Tecnológicos, SL (skundžiamas sprendimas), kuriuo minėtas teismas atmetė ieškinį dėl

2007 m. birželio 7 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) antrosios apeliacinės tarybos sprendimo palikti galioti Protestų skyriaus sprendimą, kuriuo atmetas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos Nr. 002 933 356 pateiktas protestas;

— baigus rašytinį bylos nagrinėjimą, paskirti Teisingumo Teismo posėdį;

— priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Bendrojo Teismo sprendimas turi būti atmetas dėl šių priežasčių:

— Bendrasis Teismas neteisingai laikėsi Apeliacinės tarybos atlikto vertinimo dėl galimybės supainioti pagal Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo ⁽¹⁾ 8 straipsnio 1 dalies b punktą;

— Bendrasis Teismas suklydo nenagrinėdamas apeliantės protesto pagal Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 5 dalį;

— Bendrasis Teismas pažeidė Reglamento dėl prekių ženklo 75 straipsnį nusprenddamas, kad „dėl procedūros ekonomiško“ Apeliacinė taryba turėjo teisę išsamiai nenagrinėti likusių apeliantės argumentų, ypač susijusių su anksčiau apeliantės įregistruoto prekių ženklo skiriamuoju pobūdžiu;

— skundžiamas sprendimas pažeidžia Reglamento dėl Bendrijos prekių ženklo 76 straipsnį;

— Bendrasis Teismas suklydo sutikdamas su tuo, kad dėl to, jog VRDT nepranešė apeliantei apie Bendrijos prekių ženklų savininko pasikeitimą ir ji atitinkamai neturėjo galimybės pateikti pastabų dėl šalies pasikeitimo, nebuvo rimtai pažeista apeliantės teisė būti išklaustyta;

— Bendrasis Teismas nusprendė dėl bylinėjimosi išlaidų nesilaikydamas svarbių Europos Sąjungos teisės nuostatų.

⁽¹⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146)